

Petits esclaus del carrer

Allunyats d'un entorn familiar i de les aules, mal vestits, malmenjats i en molts casos addictes a la cola, més de 25.000 nens recorren cada dia sense rumb els carrers del Marroc. Víctimes de l'explotació sexual i laboral, n'hi ha que no tenen ni set anys.

Sarah va morir la setmana passada. Guanyava poc més de cinquanta euros el mes fent feines de casa. A onze anys ja concixia perfectament la por i el dolor; l'explotació. Víctima dels abusos sexuals i de la violència a què la sotmetien els seus patrons, a l'hospital de Casablanca no van poder fer res per ella. Li havien cremat les cames i una infecció va posar fi a la seva vida. El cas de Sarah no és pas un cas aïllat. Al Marroc més de 25.000 nens viuen al carrer, 7.000 a Casablanca, un dels punts calents. Són una presa fàcil per a les màfies que els exploten laboralment i sexualment, com explica Saida Saghir, una dona menuda i combativa que fa deu anys que treballa a l'associació Baity (que en àrab significa 'casa'). "Hi ha molts petits en situació de risc, com més va més, però són pocs els qui es preocupen per ells", diu. Segons explica Saida Saghir, Baity és l'única organització de Casablanca que s'ocupa dels nens nit i dia.

En aquest moment, al centre d'acollida de Baity hi conviuen 120 noies i nois des de sis o set anys –a vegades més petits– fins a divuit. Arriben a l'associació a través de la policia, d'unes altres associacions, voluntàriament o després d'haver estat localitzats per l'equip de Baity. Aquest equip, format per educadors, psicòlegs i animadors, patrulla incansablement per les zones més problemàtiques de Casablanca: el centre de la ciutat, l'estació del tren o el port, "on molts nens es concentren tot esperant de fer el salt a Europa colant-se en alguna embarcació". Són víctimes de la precarietat social, la pobresa, la dificultat d'accés al Marroc als serveis socials bàsics com la sanitat, la desestructuració de la família o l'absència de referents, enumera Saghir. "Quan trobem nens molt petits els portem directament al centre i mirem que ens diguin qui són els seus pares, on viuen, per localitzar-los i estudiar com i quan es podran tornar a integrar a les famílies". És dur, diu Saida Saghir, però la majoria dels pares són conscients que els fills són explotats al carrer: "Tot sovint, els diners que s'obtenen dels negocis de què són objecte serveixen per a alimentar diverses boques de la família." Els nens solen dedicar-se a la venda, a la construcció o al transport de

càrrega; les nenes cauen en mans de patrons abusius i fan feines a la llar o a les xarxes de prostitució, cosa que, segons Saghir, "moltes vegades al final acaba essent gairebé la mateixa cosa".

Període d'observació. Els nens més grans que els membres de Baity troben pel carrer els sotmeten a un període d'observació. "Fem activitats amb ells, mirem de guanyar-nos-en la confiança i que es convencin que el millor per a ells és integrar-se al centre, deixar els carrers; aquí els ajudem a construir un projecte de vida i els donem una formació, però també han d'adquirir certs compromisos." L'entrada a Baity exigeix signar un contracte entre el nen i el centre. "Han de tenir clar que aniran a l'escola, que els formarem i que és totalment prohibida qualsevol forma de violència o el consum de droga", explica Saida Saghir.

L'haix i, sobretot, la cola d'enganxar circulen diàriament entre llurs petites mans ennegrides. "Ho necessiten per a oblidar-se de tot el seu sofriment, per a evadir-se i crear-se una realitat paral·lela", diu Saghir. És el cas de Fàtima, una noia que viu gairebé permanentment en aquesta dimensió. Sovint hom la pot veure a la medina de Rabat rondant per la mesquita. Demana diners als turistes. "Necessito la cola", diu somrient. Només té setze anys, explica, mentre es toca el ventre. Està embarassada per tercera vegada. A tretze anys, els problemes familiars la van llançar als braços d'un jove molt atractiu que li va prometre que se'n faria càrrec. Només la va ajudar a perdre la virginitat. "No em va deixar dormir a casa seva ni una sola nit", recorda amb veu tremolosa. Fàtima es va quedar embarassada i la seva família la va repudiar. D'aleshores ençà, viu al carrer amb una amiga que està en la mateixa situació. "No és fàcil", diu.

Fàtima mai no va poder tenir el seu primer nen. "Vaig avortar jo mateixa. Ho fem amb un punxó; el dolor era insuportable, vaig patir molt." Després van venir la cola d'enganxar i la prostitució. "He de mantenir-me, cada dia cal cercar alguna cosa per posar-se a la boca". Fàtima no sap què farà a partir d'ara, potser tindrà el nen. No seria el primer. Al segon embaràs no va avortar. No respon quan li pregunten on és

Els nens acollits per l'associació Baity, a Casablanca, representen una obra de teatre per a uns altres infants.

ara el menú, ni tampoc quan hom li explica que hi ha centres que ajuden els nens a poder sortir del carrer. L'associació Baity també treballa a Rabat, Essaouira i Meknès. Fàtima gira cua i se'n va.

Sortir de l'espiral. Si Fàtima conegués Hassan, ell li aconsellaria que sortís de l'espiral en què es troba, que es posés en contacte amb Baity i que anés a escola. Hassan té tretze anys i viu al centre de Casablanca des que en tenia vuit. "Al carrer només hi han riscos, problemes; aquí m'han ensenyat a llegir i a escriure, vaig a escola, jugo amb més nens, em donen menjar, un llit i es preocupen per mi; són la meva família", diu convençut. Hassan va ser rescatat del carrer per l'equip de Baity. El seu oncle permetia que treballés de sol a sol a la primera feina que els sortia. Cansat de suportar els abusos, va fugir i es va refugiar al carrer amb més nens. "Es busquen i formen colles, per protegir-se", diu Saida Saghir. "Un dels nois, el més fort, fa de líder i moltes vegades exerceix sobre els altres la mateixa violència a la qual ha estat sotmès pels adults; reproduïxen els comportaments." Nabil Ayouch ho retrata perfectament en el film *Ali Zaoua*, un relat sobre les aventures de tres nens que enterren el seu millor amic. Cansats de la tirania del líder amb el qual vivien, abandonen la colla. Serà la sentència de mort d'Ali Zaoua, que

perd la vida apedregat pels seus antics companys de batalla.

Cada dia, molts Ali Zaoua lluiten per subsistir als carrers del Marroc. Nens que viuen en un joc d'adults perillós, però que "són nens, no ho podem oblidar", diu Saghir. Minuts abans de començar una obra de teatre que han preparat alguns nois de Baity amb l'ONG italiana CISS (Cooperació Internacional Sud Sud), els nens del públic esperen impacients. Bechir juga, mentrestant, a pedra, paper i tisora. Es un dia de festa i tots estan contents. Han arraconat els problemes una estona i riuen i aplaudeixen feliços. "Les activitats artístiques són molt importants, els ajuden a explicar-se, a treure fora tot el dolor, a obrir-se", diu Saida Saghir.

A l'Associació Marroquina d'Ajut a Nens en Situació Precària ho saben bé i han emprès una gran aventura artística amb els infants de Bouregreg, a la localitat de Salé, a pocs quilòmetres de Rabat; una aventura que culminarà aquest mes d'agost amb l'escenificació de l'espectacle de circ que han preparat per al Festival Karacena, la biennial de les arts que se celebra a Salé. Hi participaran també els més petits –alguns amb veritable talent– que han recítxit a sortir de la misèria. Com Hassan o Bechir, nens que ja no són esclaus del carrer.

Erena Calvo
Rabat